

НЧ „Христо Ботев - 1928г“ - с. Старо село

Вторник, 5 Януари 2021

НЧ „Христо Ботев - 1928г“ - с. Старо село:

Председател: Тодорка Банчева

Секретар: Румяна Каранейчева

e-mail: -

През далечната 1924 година в Старо село четирима учители и още няколко по-будни селяни решават да съберат хората в една училищна стая да слушат сказка /приказка/. Събирането ставало чрез барабан. Събрали се много малко хора, а сказката била за живота и поминъка на хората живели преди тях в селото. Последвали сказка след сказка и така постепенно хората се научили да ходят да слушат. Минали четири години в упорит труд за просвещаване на селяните. И най-накрая през 1928 година се събират няколко по-будни селяни и младежи от селото на брой 20 и стават членове на читалището. Така се основало читалището. В началото то имало скромна библиотека от 10-15 книги. Членовете на читалището взели решение да организират лотария срещу Нова Година. Отпечатали 1000 билета, които младежи от различните махали продавали. Един билет струвал 5 лева. Така за един месец, като почнали в началото не декември те продали всички билети и събрали 500 подаръка. По този начин започвали да събират средства за собствен читалищен дом. Използвали и други методи за събиране на пари, а именно - на Богоявление попа, който обслужвал селото ходел да ръси за здраве и всеки му давал кой каквото обича. Читалищното ръководство взело разрешение от попа да ходи с него и каквото съберат да бъде за читалището. Години по-късно решили да представят пиесата „Чорбаджията“.

Готвели се сериозно и най-накрая станала. Училищните стаи били препълнени с публика. Столовата била сцена, а на вратите за завеса сложили черга. След „Чорбаджията“ изнесли и пиесата „Иванко“ и „Хъшове“. Всички средства се събирали за читалищен дом. С помощта на Общината се започва построяването му. Така през 1935 година се привършва с постройката. На 18 ноември 1935 година е осветяването на читалищния дом. Цялото село се събрало на голяма народна трапеза. И така след 10 години труд от 1924 – 1935 година, читалището се настанява в собствен дом. Венецът на хубавото дело заличило всички тегла и несгоди, повишило самочувствието и културата на нашенци и ги издигнало в очите на околните села и околията.

Читалищният дом в Старо село бил първи от селата в околията.

Това беше до 1935 година.

След това през 60-те години читалището е имало хор. По-късно танцов състав. В салона към читалището се прожектираха и филми. По наше време продължихме Новогодишната томбола. Пълнехме салона по празници, на Нова Година, 3-ти март, 8-ми март и 22 март /пролетен бал с маски/. При нас преди година на 8-ми март ни гостуваха и пяха Любен и Весела Божкови. Никъде по селата в Общината не са имали щастието да им гостуват и то два пъти група „Щурците“. Всяка една вечер се състоеше от народна трапеза и оркестър. Правехме сценки, рецитали имаше и индивидуални изпълнения на народни песни. Представихме и пиесата „Една майка“.

Никога не забравихме Дядо Коледа и Снежанка да зарадват децата срещу Коледа. Подаръците купувахме с помощта на спонсорство от мандрата и бензиностанцията. Но през годините селото обезлюдя. Останаха само възрастни хора, тук-там някой по-млад. Парите свършиха. Въпреки всичко със собствени средства и спонсорство организираме общоселски тържества. На Трифон Зарезан черпим с вино и подаръци свързани с Любовта, на 1 март Баба Марта раздаде мартеници, на 3 март поставихме знамена по централната улица. Преди три години за 8-ми март изява направи група за стари градски песни от селото. Всички много им се радваха.

Всяка година читалището взема участие във фестивала на сливата със собствен щанд, на който се раздава сливова ракия, сливов мармалад, а през 2017 година се представихме с жито гарнирано със сладко от сливи

